Dosarul nr. 2c-397/2023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public
la data de 10 aprilie 2025 *municipiul Chişinău*

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător *Eugenia Culinca*
Grefier *Vanesa Malcic*

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Imperador" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Viknograd" Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Agrogran Prim" cu privire la încasarea datoriei,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanţilor la proces.

La 15 februarie 2023, reclamanta Societatea Comercială „Imperador" Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „Imperador" SRL) a depus în Judecătoria Chişinău, sediul Centru o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Întreprinderea cu Capital Străin „Viknograd" Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎCS „Viknograd" SRL) intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Agrogran Prim" (în continuare SRL „Agrogran Prim") cu privire la încasarea datoriei în mărime de 3870.62 lei.

În motivarea acţiunii, reclamanta SC „Imperador" SRL a indicat că, în urma colaborării cu pârâta ÎCS „Viknograd" SRL, asupra prestării serviciului de transport, părţile au convenit asupra drepturilor şi obligaţiilor reciproce, respectiv, SRL „Imperador" şi-a asumat obligaţia de a presta companiei ÎCS „Viknograd" SRL servicii în domeniul transportului, în acest sens fiind întocmite contractele comandă de transport nr. 1722 din 17 iulie 2022, iar ultimul având obligaţia să achite serviciile prestate.

Reclamanta a menţionat că şi-a executat toate obligaţiile asumate în baza contractului menţionat, dovada serveşte actul de predare primire a serviciilor prestate, factura fiscală şi CMR-ul aferente contractului menţionat, toate recunoscute fără rezerve de părţi.

Totodată, pentru serviciul dat compania ÎCS „Viknograd" SRL urma să-i achite reclamantei preţul contractului, iar, din cauza reţinerii transportului, pârâta a fost obligată la plata serviciilor de staţionare în mărime de 3870.62 lei (echivalentul a 200 Dolari SUA la ziua emiterii facturii) pentru 2 zile de staţionare în Romania în vama Albiţa, din motiv că, pârâta nu avea bani în cont la tranzit, astfel, în conformitate cu prevederile contractului comandă de transport semnat, obligaţie ce nu a fost executată până în prezent, or la moment persistă o datorie în mărime de 3870.62 lei.

La fel, reclamanta a remarcat faptul că, pârâta a beneficiat de serviciul prestat în baza contractului nominalizat, iar, pretenţii nu a avut faţă de calitatea serviciul prestat de reclamantă, inclusiv şi faţă de factura pentru servicii de staţionare. Cu atât mai mult aceasta, prin semnarea actelor de predare-primire, a facturilor fiscale şi CMR-urilor a acceptat fără rezerve serviciul prestat.

În continuare, din motivul neonorării obligaţiilor contractuale, reclamanta a contactat verbal pârâta de nenumărate ori, ca la data de 18 ianuarie 2021 să expedieze în adresa pârâtei notificare scrisă din 16 ianuarie 2023, prin care s-a solicitat achitarea datoriei restante, notificare care a fost recepţionată la data de 19 ianuarie 2021.

Referitor la cheltuielile de judecată, reclamanta a subliniat că, urmare a comportamentului dolosiv manifestat din partea pârâtei, legat de nerespectarea prevederilor legale şi contractuale prin eschivarea de la plata datoriei, aceasta este obligată să achite toate cheltuielile legate de neonorarea obligaţiilor asumate, inclusiv şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În drept, reclamanta SC „Imperador" SRL şi-a întemeiat acţiunea pe prevederile articolelor 19 alin. (1) şi (2), 774 alin. (1), 776, 858 alin. (1), 874, 901, 909, 942, 944, 947 şi 949 din Codul civil.

Poziţia pârâtei ÎCS „Viknograd" SRL.

La 26 martie 2024, pârâta ÎCS „Viknograd" SRL a depus referinţă asupra acţiunii înaintate de reclamanta SC „Imperador" SRL, prin care a considerat acţiunea ca fiind nefondată, solicitând respingerea acesteia din următoarele considerente.

Cu referire la litigiul dat, pârâta a menţionat că, într-adevăr a beneficiat de servicii de transport de marfă, conform contractului comandă nr. 722 din 17 august 2022, pe ruta Turcia-Chişinău. Serviciile date au fost prestate şi respectiv achitate de către compania ÎCS „Viknograd" SRL la data de 09.09.2022. Conform datelor evidenţei contabile, datorii faţă de transportator nu are.

Pârâta a solicitat ca instanţa să ia în considerare faptul că, actele prezentate drept probe nu sunt contrasemnate prin aplicarea semnăturii şi ştampilei companiei pârâte. Astfel, factura fiscală nr. AAP1126956 din 29.08.2022 – nu este semnată de către pârâtă, actul de confirmare a serviciilor nr. 35923 din 29.08.2022 – nu este semnat de pârâtă, în sumă de 3872,62 lei.

Totodată, pârâta a subliniat că, la 30 august 2022 a primit de la compania reclamantă nota informativă (de plată), potrivit căreia s-a indicat că, la data de 26 august 2022 (seara) – ziua de Vineri, camionul a ajuns la hotarul Moldovei, prin punctul Giurgiuleşti, dar a fost stopat din motiv că brokerul contractat nu avea bani necesari în cont pentru tranzitarea camionului.

La fel, pârâta a mai menţionat că, la 29 august 2022, ora aproximativă 10:30, a primit indicaţii de la broker că, camionul poate să treacă. În acest caz, camionul dat a primit liber în vamă la data de 29 august 2022, ziua de luni. Staţionarea minimă a camionului a depăşit 48 h şi au suferit daune financiare.

Referitor la această nota informativă, pârâta a evidenţiat că cele enunţate nu corespund adevărului, deoarece se indică că, camionul a ajuns în Republica Moldova prin postul vamal de frontieră 3020 Giurgiuleşti, la data de 26 august 2022 (ziua de vineri) seara, dar nu au fost prezentate acte confirmative. În realitate, conform actelor de însoţire a mărfii, potrivit menţiunii pe factura invoice şi declaraţia de tranzit din Turcia, este aplicată ştampila organului vamal din România cu data de 27 august 2022 – ziua de sâmbătă. Iar, conform informaţiei din sistemul informaţional ASYCUDA al Serviciului Vamal al RM, unitatea de transport s-a prezentat la data de 27 august 2022, ziua de sâmbătă, după ora 12:00.

În acest sens, pârâta a conchis faptul că, camionul a traversat frontiera de stat a Republicii Moldova la data de 27 august 2022 – zi de odihnă conform legislaţiei RM şi a primit liber în vamă în prima zi de lucru după traversarea frontierei. Potrivit prevederilor contractului, în zilele de odihnă nu sunt calculate serviciile de staţionare a camionului.

Totodată, potrivit informaţiei prezentate de către SRL „Agrogran", declaraţia de tranzit a fost întocmită şi înregistrată în sistemul Asycuda la data de 26 august 2022, orele 13:41.

În privinţa cheltuielilor de asistenţă juridică, pârâta a enunţat că, la materialele cauzei nu sunt probe pertinente cu privire la suportarea cheltuielilor avocaţiale, şi anume, un contract de asistenţă juridică, precum şi, un raport cu privire la lucrul efectuat pe caz.

Poziţia participanţilor la proces expusă în şedinţa de judecată.

În şedinţa de judecată, *reprezentantul reclamantei SC „Imperador" SRL – avocatul Alexandru Vasilachi* nu s-a prezentat, însă, având în vedere solicitarea din acţiune cu privire la examinarea cauzei în lipsă, instanţa de judecată a considerat posibilă continuarea examinării cauzei în lipsa reprezentantului reclamantei.

În şedinţa de judecată, *reprezentantul pârâtei SC „Imperador" SRL – Corneliu Plăcintă* a pledat pentru respingerea acţiuni formulate de reclamanta Societatea Comercială „Imperador" Societate cu Răspundere Limitată, în baza temeiurilor de fapt şi de drept indicate în referinţă.

În şedinţa de judecată, *reprezentantul intervenientului accesoriu SRL „Agrogran Prim" – Iuri Groza* nu a recunoscut acţiunea şi a pledat pentru respingerea acţiuni formulate de reclamanta SC „Imperador" SRL.

Aprecierea instanţei de judecată.

Audiind opinia participanţilor la proces asupra acţiunii, studiind materialele dosarului şi înscrisurile probatorii administrate, verificând argumentele expuse de reclamantă şi obiecţiile părţii pârâte expuse în referinţă, explicaţiile reprezentantului intervenientului accesoriu, instanţa de judecată constată că, cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Imperador" SRL este neîntemeiată, urmând a fi respinsă integral, din următoarele considerente.

Din sensul art. 5 din Codul de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare. Renunţarea uneia dintre părţi la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenţii nu are efect juridic, cu excepţia cazurilor de încheiere, în condiţiile legii, a unei convenţii arbitrale.*

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În şedinţa de judecată, instanţa a stabilit că, la 17 august 2022, între SC „Imperador" SRL, în calitate de transportator, şi ÎCS „Viknograd" SRL, în calitate de client, a fost încheiat contractul-comandă pentru prestarea serviciilor de transport nr. 1722, conform condiţiilor căruia, transportatorul şi-a asumat obligaţia de a transporta pe ruta Turcia – Moldova, marfă – hrană pentru animale, în cantitate de 20 tone, iar, clientul şi-a asumat obligaţia de a achita suma în mărime de 4100 Dolari SUA *(f.d. 12).*

În legătură cu livrarea mărfii, la 29 august 2022, SC „Imperador" SRL a fost emisă spre achitare factura fiscală seria AAP nr. 1126955 în sumă de 79 347,71 lei, care a fost acceptată şi semnată de ÎCS „Viknograd" SRL fără rezerve *(f.d. 11).*

Totodată, în aceiaşi zi, la 29 august 2022, de către SC „Imperador" SRL a fost emisă spre achitare factura fiscală seria AAP nr. 1126956 în sumă de 3870,62 lei şi Actul de confirmare a executării serviciilor nr. 35923, nefiind semnate de ÎCS „Viknograd" SRL *(f.d. 13-14).*

Potrivit actului de verificare privind decontările reciproce, la data de 10 februarie 2023, se confirmă că, pentru serviciile de transport şi expediţie prestate de reclamantă, ÎCS „Viknograd" SRL a achitat preţul contractual în mărime de 79 347,71 lei. Totodată, conform datelor SC „Imperador" SRL, la 10 februarie 2023, datoriile în favoarea ÎCS „Viknograd" SRL se înregistrează o datorie în mărime de 3870,62 lei *(f. d. 10).*

La 16 ianuarie 2023, SC „Imperador" SRL a expediat în adresa ÎCS „Viknograd" SRL o notificare prin care a solicitat în termen de 3 zile calendaristice, datoria în mărime de 3870,62, însă, în termenul fixat prin notificare, pârâta nu formulat niciun răspuns. *(f.d. 15-16)*

Constatând lipsa diligenţei pârâtei de achitare a datoriei, SC „Imperador" SRL a promovat în justiţie o acţiune cu privire la obligarea pârâtei la executarea unei obligaţii contractuale, în esenţă, solicitând încasarea datoriei în mărime de 3870,62 lei cu titlu de servicii de staţionare în vamă, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Instanţa de judecată constată că, raportul juridic dedus judecăţii este unul obligaţional, derivat dintr-un contract de prestări servicii de transport, încheiat între SC „Imperador" SRL, în calitate de transportator, şi ÎCS „Viknograd" SRL, în calitate de client.

În conformitate cu prevederile art. 9 din Codul civil, *drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere*

la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile;

c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii;

d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Conform art. 10 din Codul civil, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.*

Conform art. 16 alin. (1) din Codul civil, *apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: a) recunoaşterea dreptului; b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulităţii actului juridic; d) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligaţiei în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalităţii; i) rezoluţiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege.*

Pornind de la caracterul raporturilor juridice instituite între părţile litigante, în baza contractelor de prestare a serviciilor de transport, instanţa de judecată notează că, prezentului litigiului sunt aplicabile prevederile art. 1411 alin. (1) Cod civil, care statuează că, *prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită.*

Din conţinutul normei legale relevate reiese că, contractul de transport este un contract sinalagmatic (bilateral). Astfel, contractele de transport încheiate dau naştere unor obligaţii reciproce şi interdependente pentru ambele părţi contractante: transportatorul/prestator - SC „Imperador” SRL şi-a asumat obligaţia să transporte mărfurile, iar beneficiarul serviciilor - ÎCS „Viknograd” SRL şi-a asumat obligaţia de a achita remuneraţia convenită pentru serviciile de transport prestate.

Conform art. 1375 alin.(1) Cod civil, *prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. (2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.*

Conform art. 774 Codul Civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.*

Potrivit art. 776 Codul Civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

Conform art. 858 alin. (1), (2) Codul Civil, *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.*

Instanţa observă că, litigiul vizează neexecutarea integrală a obligaţiei de plată pentru serviciile de transport prestate în baza contractului-comandă nr. 1722 din 17 august 2022, mai exact - refuzul pârâtei de a achita suma de 3870,62 lei, care potrivit poziţiei reclamantei reprezentă servicii de staţionare ca urmare a întârzierii cauzate de lipsa banilor în contul de tranzit la vamă.

Reclamanta SC „Imperador" SRL a solicitat încasarea sumei de 3870,62 lei cu titlu de servicii de staţionare aferente perioadei 26–29 august 2022, motivând că, în temeiul contractului de comandă de transport încheiat, a prestat integral serviciile de transport convenite, fapt confirmat prin acte semnate fără rezerve (inclusiv facturi şi CMR), iar staţionarea a fost determinată de lipsa banilor în contul de tranzit al pârâtei, care nu a formulat obiecţii faţă de serviciul prestat şi nu a răspuns notificării scrise prin care i s-a solicitat achitarea datoriei.

Pârâta ÎCS „Viknograd" SRL a solicitat respingerea acţiunii, susţinând că, serviciile de transport au fost achitate integral la 09.09.2022, conform actului de verificare, iar, factura privind staţionarea nu a fost semnată şi acceptată de către pârâtă. De asemenea, staţionarea nu a fost dovedită ca fiind efectivă sau imputabilă acesteia, iar potrivit documentelor de însoţire a mărfii, camionul a traversat frontiera Republicii Moldova la 27 august 2022 — zi de odihnă, pentru care nu se calculează servicii de staţionare conform contractului, responsabilitatea pentru întârziere neputând fi atribuită exclusiv pârâtei, iar cheltuielile de judecată solicitate de reclamantă nu sunt susţinute de probe pertinente.

Astfel, instanţa de judecată studiind materialele dosarului şi înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată şi a obiecţiilor invocate în referinţă, ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de SC „Imperador" SRL, ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

Instanţa de judecată apreciază critic şi va respinge, ca fiind neconcludentă, proba prezentată de reclamantă în susţinerea pretenţiilor sale pecuniare - actul de verificare a decontărilor reciproce între SC „Imperador" SRL şi ÎCS „Viknograd" SRL, din 10 februarie 2023 (f.d. 10), or, acesta constituie în sine un înscris emis unilateral de societatea-reclamantă, fără a fi semnat de către client, astfel fiind întocmit de persoana interesată, fără a fi susţinut prin acte de evidenţă contabilă şi alte acte primare, din care să rezulte în mod cert şi fără echivoc că, datele reflectate sunt reale.

De altfel este de reţinut că, factura fiscală nr. AAP 1126956 din 29 august 2022 (f.d.13), precum şi, actul de confirmare a executării serviciilor nr. 35923 din 29 august 2022 (f.d. 14), nu conţin semnătura şi ştampila societăţii-pârâtei, lipsind astfel manifestarea explicită de acceptarea a acestei plăţi şi asumarea obligaţiei de plată.

Prin urmare, instanţa punctează că, reclamanta doar a creat aparenţa susţinerii poziţiei sale prin probe. De fapt, examinarea înscrisurilor anexate denotă neconcordanţă absolută a poziţiei sale, caracterul formal şi arbitrar al acesteia. De altfel, deşi pretinde staţionarea camionului pentru 2 zile în România – vama Albiţa, nu a probat în nici un mod din ce dată până la ce dată a staţionat în vamă.

Pe cale de consecinţă, instanţa de judecată conchide că, la materialele cauzei nu a fost prezentat nici un înscris care ar confirma cu certitudine faptul existenţei unei datorii ale societăţii-pârâte faţă de reclamantă pentru prestarea serviciilor de transport şi, în astfel de circumstanţe, nu poate fi obligată pârâta la plata unor prestaţii care nu a fost probată în instanţa de judecată.

La caz, instanţa de judecată menţionează că, reclamantei i s-a oferit posibilitatea de a se folosi de mijloacele procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, aceasta însă nu a făcut uz de acest drept oferit şi respectat pe tot parcursul examinării speţei.

Potrivit notei informative (de plată) expediată de reclamantă în adresa pârâtei la 30 august 2022, s-a indicat că *la 26 august 2022 (seara) camionul a ajuns la hotarul Moldovei prin punctul Giurgiuleşti, dar a fost stopat din motiv că brokerul nu a avut banii necesari în cont pentru tranzitarea camionului. La 29 august*

2022, ora 10:30 a primit indicaţii de la broker că în sfârşit poate să treacă camionul, au apărut bani pentru el. Staţionarea minimă a camionului a depăşit 48 h. (f.d. 32)

În vederea verificării veridicităţii celor afirmate de către reclamantă, instanţa de judecată reţine că, în cadrul şedinţei de judecată, reprezentantul intervenientului accesoriu - SRL „Agrogran Prim" a prezentat un set de înscrisuri care demonstrează că, camionul reclamantei nu a staţionat timp de două zile în vama Albiţa (România), iar serviciile de staţionare invocate nu au avut loc în realitate.

Analizând e-Factura nr. EH12022000000019116 din 22 august 2022 şi declaraţia vamală emisă în Turcia la data de 23 august 2022, se constată că, la punctul de trecere Giurgiuleşti (România), Biroul Vamal din România a aplicat ştampila pe aceste documente la data de 27 august 2022. *(f.d. 33, 34, 56, 58, 63-66)*

Potrivit informaţiilor din sistemul ASYCUDA, declaraţia de tranzit nr. 15272, depusă de ÎCS „Viknograd" SRL, a fost înregistrată la data de 27 august 2022 la punctul de trecere a frontierei 3020 – Giurgiuleşti1 (PVFI, rutier). *(f.d. 55)*

De asemenea, potrivit altor înscrisuri anexate la dosar, din sistemul informaţional ASYCUDA, declaraţia de tranzit cu nr. 15272 a fost înregistrată la data de 27 august 2022 la punctul de trecere a frontierei Giurgiuleşti1 (PVFI, rutier). *(f.d. 52, 53, 60)*

Precum rezultă, potrivit extrasului din sistemul informaţional ASYCUDA, ÎCS „Viknograd" SRL a fost înregistrată la Biroul Vamal 2070 – Chişinău1 (PVI, Industriala) la data de 29.08.2022. *(f.d. 54)*

Instanţa reţine însă că, afirmaţiile reclamantei nu coroborează cu înscrisurile din dosar şi probele administrate. Astfel, analiza declaraţiei de tranzit nr. 15272, potrivit extraselor din sistemul informaţional ASYCUDA, denotă că, marfa a fost înregistrată la punctul de trecere a frontierei Giurgiuleşti1 (PVFI, rutier) la data de 27 august 2022, iar, la data de 29 august 2022, a fost înregistrată la Biroul Vamal 2070 – Chişinău1 (PVI, Industriala).

De asemenea, din e-Factura nr. EH12022000000019116 din 22 august 2022 şi din declaraţia vamală emisă în Turcia la 23 august 2022, rezultă că, la 27 august 2022 a fost aplicată ştampila de către Biroul Vamal din România, ceea ce indică faptul că, tranzitul a fost efectuat fără o întrerupere semnificativă şi nu confirmă perioada de staţionare pretinsă de reclamantă.

Prin urmare, perioada de staţionare indicată de către reclamantă (26–29 august 2022) nu se regăseşte în mod obiectiv în actele vamale anexate cauzei, neexistând dovada unei staţionări efective şi continue de 48 de ore. Reclamanta nu a prezentat dovezi concrete (cum ar fi înregistrări GPS, procese-verbale de staţionare, înscrisuri de la autorităţile vamale sau alte documente oficiale) care să certifice perioada exactă de imobilizare a camionului şi cauza imputabilă a acestei eventuale întârzieri.

Mai mult, factura fiscală şi actul de executare nu au fost semnate de către pârâtă, iar înscrisul intitulat „act de verificare a decontărilor reciproce" din 10 februarie 2023 este emis unilateral de reclamantă şi nu poate constitui probă concludentă în lipsa acordului celeilalte părţi.

În concluzie, instanţa constată că nu există dovezi suficiente, pertinente şi convingătoare care să confirme prestarea efectivă a serviciilor de staţionare în sarcina pârâtei şi existenţa unei obligaţii de plată pentru suma solicitată. În plus, între datele indicate de către reclamantă cu privire la durata şi cauzele staţionării şi informaţiile din actele oficiale (ASYCUDA, acte vamale, facturi) există discrepanţe evidente care subminează veridicitatea poziţiei acesteia.

Sintetizând cele expuse mai sus şi examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanţa conchide că reclamanta nu este îndreptăţită să pretindă încasarea sumei de 3870,62 lei cu titlu de servicii de staţionare în vamă, motiv din care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 238-241 şi art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Imperador” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Viknograd” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Agrogran Prim” cu privire la încasarea datoriei *se respinge ca neîntemeiată*.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecător *Eugenia Culinca*